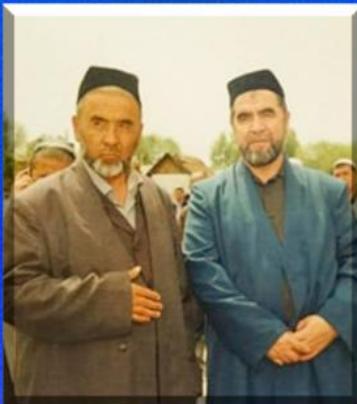

Дуонинг хосияти

Дуонинг хосияти

17:00 / 16.03.2022 1776

Устоз, ҳофизи Қуръон Абдулғофур махдум домла 1948 йили бемор бўлиб ётиб қолдилар. Ҳазратни зиёрат қилиб, дуоларини олиш мақсадида, диёrimizning турли гўшаларидан кўзга кўринган кўплаб аҳли уламолар у кишининг хонадонларига ташриф буюришарди. Ҳали 7 ёшга ҳам тўлмаган Абдурауфхон эса келган меҳмонларга чой ташиб хизмат қиласади. Бир куни Наманганнинг машҳур уламолари Абдусаттор махдум, Абдулқайюм махдум ва Абдураҳмон махдум (кашдўз)лар ҳазрат Абдулғофур қори домлани кўргани келишди. Дилдан суҳбатлашиб ўтиришди. Бир пайт меҳмонлар узоқ ўтириб қолдик, энди бизга рухсат берсангиз, бир дуо қилинг дейишди. Абдулғофур қори домла мен дуо қилдим, навбат сизларга келди. Энди сизлардан бир илтимосим бор. Бизга чой ташиб хизмат қилган ўғлим Абдурауфхонни ҳаққига дуо қилсанглар, дедилар. Келган меҳмонларнинг ичидаги ёши улуғ Абдусаттор махдум домла қўлларини дуога кўтариб: “Эй Аллоҳим, ушбу ўғлимиз улғайиб, динимиз ривожига хизмат қиласадиган, аҳли тақво ва аҳли уламо бўлиб, дунёга татийдиган олим, фозил киши бўлсинлар, деб дуойи хайр қиласадилар. Буни қарангки, Аллоҳнинг изни билан, Абдурауф махдум домла динимиз ривожига улкан ҳисса қўшадиган аҳли уламо, олим ва фозил киши бўлиб етишдилар.

Мулла Абдурауф махдум 1941 йил Наманган шаҳри, Сардоба даҳаси, Заркент маҳалласи (ҳозирги Аҳси кўчаси)да Абдулғофур қори

хонадонларида таваллуд топди. Отаси Абдулғофур қори ўз замонасининг ўқимишли кишиларидан бўлиб, шариат аҳкомларини маҳкам тутган хонадон соҳибларидан эди. Абдурауф домла ўқимишли, зиёли оилада ўсиб улғайди.

Мулла Абдурауф домла илк сабоқларни қиблагоҳи Абдулғофур махдум ҳамда волидаи муҳтарамаси Ойшахон ойим ва туғишган акаларидан олади. Тасодифан, 1949 йили отаси Абдулғофур қори домла оламдан ўтиб қоладилар. Ўша кезларда Абдурауф эндиғина 8 ёшга тўлган бола эди. 1956 йили оиланинг тўнғич фарзанди бўлмиш Ҳомидхон махдум Қошғардан келадилар. Барча оила ташвишларини зиммаларига олиб, қолган укаларини уйлаб, жойлайдилар. Қолаверса, укаси Абдурауфни таълим-тарбиясига ҳам қаттиқ эътибор қаратади. Аввалига Ҳомидхон махдум ўзи укасига таълим беради. Сўнгра, ўша даврнинг илм аҳллари орасида пешқадамлардан бўлган мулла Лутфуллохон махдум (1890-1972) ҳазратларига, кейинчалик эса мулла Кароматхон (1894-1984) эшон домлалар даргоҳларига олиб бориб беради. Мулла Абдурауф домла устозларидан фиқҳ, ақоид, тафсир, ҳадис ва Қуръон илмларидан дарс олиб, камол топади.

Кейинчалик, Абдурауф домла оила қуриб, фарзанд кўрадилар. Қолаверса, узоқ йиллар Наманган уй-жой қурилиш ташкилотида таъминотчи лавозимида фаолият кўрсатиб, атрофларидағи ишчи ходимларга одоб-аҳлоқ, тўғрисўзлик ва ҳалолликда ўrnak ва намуна бўлиб келдилар. Мустабид тузум даврида ҳам Абдурауф махдум илм ўрганишдан тўхтаб қолмади. Аксинча, устозларини тез-тез йўқлаб, илмни давом эттириди.

Абдурауф домла 1990-1991 йиллар Фарғона водийси қозиси лавозимида, 1992-1993 йиллар Мовароуннаҳр мусулмонлари диний идораси раиси, муфтий шайх Муҳаммад Содик Муҳаммад Юсуф раҳимаҳуллоҳнинг муовини сифатида ишлаб, фаолият кўрсатди. Мулла Абдурауф домла дин ва юрт ривожи, ҳалқ фаровонлиги йўлида улкан ишларни амалга ошириди. Наманган шаҳри, Нуробод мавзесидаги «имоми Аъзам» жомеъ масжидининг қурилишидан то масjid фаолияти бошланишига қадар бошқош бўлиб турдилар.

Масjid битгандан сўнг, 1992 йил Ўзбекистон Республикаси биринчи президенти марҳум Ислом Абдуғаниевич Каримов мазкур масжидга ташриф буюриб, тантанали равишда очиб берган эканлар.

Маълум сабаблар билан 1993 йили Абдурауфхон домла З йилга озодликдан маҳрум қилиниб, ҳибсга олинади. Бироқ ҳибсхонадан 6 йил деганда, 1999 йили озод бўладилар.

Абдурауф домла «Рауфий» тахаллуси билан ижод қилган шоир ҳам эдилар. У киши мазкур тахаллус билан бир қанча шеъру ғазал, муҳаммас ҳамда манзумалар ёзганлар.

Қилиб иймон мунааввар, қалбимни нурларга тўлдирса,

Этиб гўё тилимни, бул шаҳодат бирла ўлдирса,

Гуноҳим мағфират айлаб нидои иржайи бирла,

Ўзи рози ўланларни қаторида мени кўрса.

«Мен муҳтарам устознинг ижодлари билан қизиқиб қолдим. Кейин сараланган ғазаллар билан танишдим. Дўстларга бағишловлар, табриклар, иймонга даъват, динга зарап келтирувчи оқимларни танқид ва марсиялар. Айрим шахсларга бағишиланган табриклар кичик доирадан чиқиб назм мулкига дахлдор бўлиб қолган. Айниқса, назмдаги мувашшаҳ тарзи (байт ёки мисра бошидаги ҳарфларни тўпланганда киши исми чиқадиган ғазал) адабиётимизда деярли учрамай қолган эди. Рауфий домламиз бу камчиликка барҳам беришга ҳисса қўшибдилар. Яна бир жанр - марсия жанрини ҳам шоирларимиз унутиб қўяёзган эдилар. Домламиз марсиянинг гўзал намуналарини яратибдилар», дея маълумот беради Тоҳир Малик. («Дўстсиз дунё бир қафас» китобининг кириш қисми).

Ҳазрат Абдурауфхон домла 2011 йили оламдан ўтдилар. У киши шаҳарнинг катта қабристони «Мангулик» мозорига дафн қилингандар.

Домланинг жанозаларига келган, Ўзбекистон Халқ ёзувчиси Тоҳир Малик раҳимаҳуллоҳ шундай хотирлайди: «Мен «Шайтанат» асаримни ёзиш давримда Абдурауф домламиздан кўп нарсалаларни маслаҳат қилганман. У кишидан диний мавзуда бирор нарса сўрасам, ҳеч қандай китобга қарамай тушунарли ва чиройли шарҳлаб берар эдилар».

Абдурауф домлаланинг оиласлари ва фарзандлари тўғрисида маълумот бермоқчимиз.

Мулла Абдурауфхон домла Ойшахон ойим (1945-1990) Имодуддин маҳдум (1909-1971) қизи билан турмуш қурганлар. Ойшахон ойим 1990 йили ҳаж ибодатинини адо этгани бориб, ўша ерда оламдан ўтганлар.

Уларни 4 нафар қизлари, 2 нафар ўғил фарзандлари бор.

Улар Абдулбосит (1968) ва Мұхаммад Фотих (1980)лар[\[1\]](#).

Хозирги кунда Абдурауф домланинг фарзандлари, набира ва абиралари аҳли илм, аҳли Қуръон бўлиб, юртимизнинг равнақи ва ҳалқимизнинг фаровонлигига ўзларини ҳиссаларини қўшиб келмоқдалар. Аллоҳ таоло ўтганларимизни раҳматига олсин.

Акрам Шарипов, мустақил тадқиқотчи.

Тошкент вилояти, Чиноз тумани, Олмазор қўргони.

---

[1] Ушбу маълумотлар мулла Абдурауф домла авлодларининг шахсий архивидан олинди.